

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010151
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3816010151.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 06. 11. 2017 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Kataríny Zábojníkovej a Kamily Krajčíkovej v trestnej veci proti obžalovanej G. Korkmaz

r o z h o d o l :

O. G. L., nar. XX. XX. XXXX v R., okres D., trvale bytom D., E. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra - Chrenová

je v i n n á , ž e :

hoci jej zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry E. H., nar. XX. XX. XXXX, rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 11 P 53/2012 - 31 zo dňa 28. 08. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. 09. 2012, bola zaviazaná platiť otcovi dcéry Q. H. výživné 70,- euro mesačne, a to do 15. dňa v mesiaci a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 10P 66/2014 - 25 zo dňa 12. 03. 2015, právoplatným dňa 20. 03. 2015, bola zaviazaná platiť od 01. 03. XXXX Q. H. výživné na dcéru 100,- euro mesačne, a to do 20. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v mieste svojho pobytu v Rakúsku a v mieste pobytu poškodeného v Bojniciach vyhýbala v januári 2014 a od januára 2015 do 11. 04. 2017 vrátane, s výnimkou obdobia od 25. 11. 2015 do 22. 01. 2016, kedy bola vo výkone trestu odňatia slobody, kde pre krátkosť výkonu trestu nepracovala tým, že bola nezamestnaná, nebola evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, pracovala len sporadicky na dohodu o vykonaní práce a brigádnicke, pričom jeden zamestnávateľ, u ktorého bola zamestnaná na dohodu, s ňou skončil zamestnanie na jej žiadosť, za žalované obdobie zaplatila Q.i H. 1 580,- euro a na výživnom zostala dlhovať 990,- euro,

t e d a :

- najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l a

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 1/2014 Z. z. (ďalej Tr. zák.)

a z a t o s a

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovanú, svedkyňu R. H., Q. H., E. H., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil rozsudky číslo listu 24 - 25, listinné dôkazy číslo listu 23, 27 - 40, register trestov číslo listu 43, správu číslo listu 41, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 42, kópie poštových poukážok číslo listu 69, 74, pripojený spis Okresného súdu Prievidza č. 2T 224/2013.

Obžalovaná, potom čo súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku neprijal vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, uviedla, okrem iného, že je pravdou, že v žalovanom období výživné neplatila, bolo to preto, že nemala peniaze, keď peniaze mala, výživné platila. V uvedenom období ju živil manžel. Je pravdou, že ešte kým bola na Slovensku pracovala v mäsiarstve Zlatý býk. Pracovala tam 3 - 4 mesiace, odišla do Bratislavy, neskôr do Rakúska. V tom mäsiarstve mala príjem v čistom asi 300 euro mesačne. Odvtedy nikde nepracovala. Na otázku prokurátora uviedla, že pri nástupe do výkonu trestu 25. 11. 2015 nenahlásila, že má vyživovaciu povinnosť. Vo výkone trestu nepracovala. V období po 26. 02. 2016 odišla do Rakúska, hľadala prácu, nenašla ju v Innsbrucku, vrátila sa do Viedne. Tam našla prácu, bolo to asi v marci 2016. Zarábala tam 1000,- euro. Pracovala tam 1 rok a 2 mesiace. Prestala tam pracovať z toho dôvodu, že vedela že pôjde do výkonu trestu. Do výkonu trestu nastúpila 05. 06. 2017. Za obdobie od marca 2016 do 05. 06. 2017 kedy nastúpila do výkonu trestu zaplatila nejaké výživné, nevie to teraz upresniť. Doteraz bola presvedčená, že má vyplatené celé výživné. Na otázku prokurátora uviedla, že v žalovanom období, do marca 2016 kedy bola nezamestnaná, nebola evidovaná na úrade práce ako nezamestnaná. Bolo to preto, že manžel ju finančne zabezpečoval, peniaze nepotrebovala. Je pravdou, že v tom období výživné neplatila pravidelne. Podľa jej názoru však dlžné výživné za toto obdobie by už malo byť zaplatené, bolo to v období keď pracovala vo Viedni. Podľa jej vedomostí nejaké výživné bolo zaplatené v októbri 2016. Na otázku samosudcu uviedla, že keď platila výživné v období, keď zarábala 1000,- euro mesačne, výživné platila poštovými poukážkami. Posielala to na adresu Q. H..

Svedkyňa R. H., okrem iného, uviedla, že obžalovaná bola povinná platiť výživné na dcéru E. do 11. 04. 2017, kedy táto skončila školu. Výživné neplatila od mája 2016. Obžalovaná nikdy výživné neplatila pravidelne, keď platila, tak s odstupom času. Môže predložiť súdu poštové poukážky, ktoré preukazujú kedy obžalovaná zaplatila výživné a v akej výške. Okrem týchto poštových poukážok iné výživné obžalovaná nezaplatila. Výživné chodievalo akurát na adresu syna, na adresu vnučky výživné nechodilo. Je možné, že za žalované obdobie obžalovaná zaplatila, ako to vyplýva z poštových poukážok, 1 580,- euro. Na otázku prokurátora uviedla, že vnučka keď skončila školu v apríli 2017 sa hneď zamestnala. Dovtedy sa starali o túto spolu s manželom a jej otcom, ich synom. Vnučka v žalovanom období z titulu toho, že obžalovaná výživné neplatila, netrpela núdzou. Postarali sa aj keď obžalovaná výživné neplatila. Na otázku obhajkyne, aby sa vyjadrila svedkyňa, keďže tvrdila, že po máji 2016 obžalovaná nezaplatila žiadne výživné, ku platbe z októbra 2016 vo výške 400 euro, svedkyňa uviedla, že to mohla byť platba zameškaného výživného. Čo sa týka platby 770,- euro z 10. 06. 2016 to bolo zameškané výživné. Výživné preberala za syna ona, mala na to plnú moc.

Svedok Q. H., okrem iného, uviedol, že má vedomosť, že aktuálne obžalovaná dlhuje na výživnom viac ako 1 000,- euro. Nemá presne vypočítané akú výšku výživného obžalovaná dlhuje. Môže doložiť poštové poukážky, z týchto sa dá vypočítať koľko výživného obžalovaná v žalovanom období zaplatila. Dcéra sa zamestnala 11. 04. 2017, dovtedy bola obžalovaná povinná platiť na dcéru výživné. Na otázku prokurátora uviedol, že v prípade, že by mu neboli rodičia vypomáhali finančne, niekedy aj 50 eurami mesačne, nebol by zvládol starať sa o dcéru. Dcéra bola v jeho opatere od roku 2012.

Svedkyňa E. H., okrem iného, uviedla, že sa nevie bližšie vyjadriť k plneniu, prípadne neplneniu vyživovacej povinnosti obžalovanou - matkou. Je pravdou, že povinnú školskú dochádzku ukončila 11. 04. 2017, odvtedy pracuje. Nevie uviesť ako riešil otec situáciu, keď od obžalovanej neprišlo výživné, riešil to spolu so starými rodičmi.

Na čísle listu 23 sa nachádzajú kópie poštových poukážok, ktorými dňa 04. 04. 2015 obžalovaná zaplatila výživné 100 euro, dňa 04. 04. 2015 70 euro, dňa 29. 05. 2015 100 euro, dňa 27. 02. 2015 70 euro.

Na čísle listu 31 sa nachádza správa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava zo dňa 14. 01. 2016 z ktorej vyplýva, že obžalovaná nastúpila do výkonu trestu dňa 25. 11. 2015 s predpokladaným koncom trestu dňa 22. 01. 2016. Nebola pracovne zaradená do výkonu trestu z dôvodu krátkého výkonu trestu.

Na čísle listu 32 sa nachádza správa firmy C. D. Mäsiarstvo Q. býk R. zo dňa 17. 12. 2015 z ktorého vyplýva, že obžalovaná bola u nich zamestnaná od 23. 04. 2014 do 25. 05. 2014 na základe dohody o pracovnej činnosti, vyživovaciu povinnosť nenahlásila, dohoda o pracovnej činnosti bola ukončená na žiadosť obžalovanej, ako dôvod uviedla, že si našla iné zamestnanie.

Na čísle listu 34 sa nachádza správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 25. 02. 2016, podľa ktorej obžalovaná nebola a nie je evidovaná v období od 01. 01. 2014 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako uchádzačka o zamestnanie. V období od 01. 01. 2014 by boli schopní ponúknuť obžalovanej podľa aktuálnej ponuky voľných pracovných miest s prihliadnutím na jej schopnosti a vzdelanie, vhodné pracovné miesto.

Na čísle listu 69 sa nachádzajú kópie poštových poukážok z ktorých vyplýva, že obžalovaná zaplatila výživné dňa 17. 02. 2014 vo výške 70 euro, dňa 13. 02. 2014 vo výške 70 eura, dňa 10. 06. 2016 vo výške 770 euro a dňa 21. 10. 2016 vo výške 400 euro.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza č. 2T 224/2013 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 25. 04. 2016, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 2 To 95/2016 zo dňa 01. 06. 2017 bola obžalovaná uznaná vinnou zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona a bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Žilina č. 28T 149/2011 zo dňa 06. 02. 2012, právoplatný dňa 03. 12. 2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza č. 2Nt 4/2013 zo dňa 30. 06. 2015, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 23 Tos 103/2015 zo dňa 22. 10. 2015 a trestným rozkazom Okresného súdu Žilina č. 3T 147/2013 zo dňa 09. 09. 2013, právoplatný dňa 04. 04. 2014.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaná sa dopustila skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý vykazuje všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaná najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. Trestná činnosť obžalovanej okrem jej vyhlásenia na začiatku hlavného pojednávania podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie trestnej činnosti pre ktorú bola podaná obžaloba, ktoré nebolo prijaté z dôvodu potreby ustálenia výšky dlžného výživného do rozhodnutia súdu; je preukázaná aj výpoveďami svedkov Boženy H., Q. H., E. H., výpoveďou samotnej obžalovanej na hlavnom pojednávaní a tiež obsahom listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a oboznámené na hlavnom pojednávaní. Z uvedených dôkazov vyplýva, že obžalovaná sa v období viac ako troch mesiacov, v období mesiaca január 2014 a od januára 2015 až do 11. 04. 2017, kedy sa jej dcéra E. H. zamestnala, úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. Za uvedené obdobie mala zaplatiť výživné vo výške 2 570,- euro, v skutočnosti zaplatila výživné Q. H. vo výške 1 580,- euro (ako vyplýva z oboznamovaných poštových poukážok) a zostala tak dlhovať na výživnom sumu 990,- euro. Úmysel obžalovanej výživné neplatiť vyplýva zo skutočností, ktoré sú uvedené v skutkovej vete rozsudku, tieto sú preukázané aj listinnými dôkazmi v spise a aj samotná obžalovaná uviedla na hlavnom pojednávaní, že počas žalovaného obdobia od marca 2016 po dobu štrnástich mesiacov pracovala vo Viedni, mala tam príjem mesačne 1 000,- euro a napriek tejto skutočnosti, hoci zaplatila časť výživného, na výživnom na dcéru zostala dlhovať. Taktiež je preukázané, že aj keď mala zabezpečené zamestnanie vo firme Jaroslav D. G. Q. býk v R., pracovala tam len veľmi krátko a potom na vlastnú žiadosť zo zamestnania odišla. Taktiež podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza v žalovanom období, v čase, keď nebola zamestnaná, nebola vedená v evidencii úradu práce ako uchádzačka o zamestnanie, pričom podľa správy v uvedenom období boli voľné pracovné miesta o ktoré sa mohla uchádzať obžalovaná. Vykonané dôkazy tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivo a aj vo svojom

súhrne obžalovanú zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú. Vzhľadom na to súd uznal obžalovanú vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná, ako vyplýva z registra trestov a z oboznamovaného spisu Okresného súdu Prievidza č. 2T 224/2013, bola doteraz štyrikrát súdne trestaná, odsúdenie vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 13/2011, kde bola odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona má zahladené, a hľadá sa na ňu ako keby nebola odsúdená. Obžalovaná nebola postihnutá v priestupkovom konaní.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. S prihliadnutím na to, že súd zistil v konaní jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (obžalovaná sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala) aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (obžalovaná už bola za trestný čin odsúdená), súd uložil obžalovanej aj s prihliadnutím na skutočnosť, že bola viackrát súdne trestaná a v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest vo výmere 7 rokov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby, v trvaní 12 mesiacov a pre výkon trestu bola zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti bola vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest podľa názoru súdu vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovanej aj je potrebný z hľadiska generálnej prevencie pred páchaním obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.